

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۷ می ۲۰۲۲

وقتی "طالب" به "غنی احمدزی" اقتداء می کند!

دوشنبه - ۲۶ ثور ۱۴۰۱ - کابل: احتمالاً شما هم راجع به تشدید اختلاف بین "اتحادیه صرافان و خدمات پولی" و نظام ملاسالار از طریق رسانه ها مطلع شده باشید و شاید این را هم شنیده باشید که طالب علی رغم این که تا حال بنا بر خصلت طبقاتی حاکمیتش و روابط پولی از بابت تجارت مواد مخدر بهترین روابط را با "صرافان" داشته است، روز گذشته به قهر متوسل شده، تعدادی از دکانها و غرفه های آنها را که بسته بودند با زور سر نیزه باز نموده بود. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- بدون آن که وقت خوانندگان گرامی را به بیان تاریخچه صرافی و ارسال حواله در افغانستان معاصر که گفته می شود همزمان با نطفه گیری بورژوازی در افغانستان در زمان امارت امیر شیرعلیخان بگیریم، باید تذکر دهیم که علی رغم ایجاد "افغانستان بانک" به مثابه بانک مرکزی افغانستان و به همین سان بانکهای دیگر به دوام آن چون "بانک ملی" و "پشتنی تجاری بانک" و بانک های با اعتبار وی اعتباری که اخیراً در دوران اشغال امپریالیستی در افغانستان به وجود آمده اند، ارسال حواله و قشر صراف، بیشترین خدمات بانکی را با امانتداری کامل و بدون بیروکراسی و امروز و فردا کردن بانکها در جریان ۴ دهه اخیر به عهده داشته اند.

هرگاه منصفانه به نقش آنها در انتقال پول- دخول و خروج- برخورد صورت گیرد به جرأت می توان نوشت، بیشتر از بانکهای دولتی در خارج از مراودات دولتی نقش داشته اند. یعنی سالانه به بیش از میلیارد ها افغانی و دالر، روپیه و تومن هم از افغانستان به بیرون حواله داده شده و هم از بیرون افغانستان، وارد کشور شده است. این شکل خروج و دخول پول هرچند در آغاز محدود روابط افغانستان با نیم قاره هند بود، مگر در دهه های اخیر به گستره تمام جهان توسعه یافته است.

۲- موجودیت چنین مناسباتی خارج از حیطه دولت و بانک مرکزی، مسلم است که نه تنها دولت را حداقل ماهانه از دریافت بین ۲۰ الی ۳۰ میلیون دالر محروم می سازد، بلکه بر مبنای نقش مستقل آن، گذشته از امکان پول شوئی و پول "جرمی و سیاه" را به پول "خاکستری" و بعداً "سفید" تبدیل کردن، در ایجاد نوسانات پولی و قیمت ارز ها نیز نقش بسزائی داشته گاهی به نفع حاکمیت و عمدتاً به ضرر آن، بازار کنترل ارز را در اختیار خود داشته است.

۳- حاکمیت دست نشانده و پوشالی ساقط شده که در خصومت و دشمنی اش با مردم افغانستان دست کمی از طالب و نظام ملاسالار نداشت، بادرک نقش صرافی ها در مبادله پول، و موجودیت ۱۰۰۰ صرافی بزرگ و اشتغال حدود

۲۰۰ هزار نفر در این امر در ماه های آخر حاکمیتش روی دو دلیل تصمیم گرفت تا به اخاذی از صرافان روی بیاورد. دلیل اول گسترش ساحة نفوذ حاکمیت در صورت بقای آن بود. یعنی حاکمیت پوشالی می خواست با تابع ساختن صرافان از طریق منوط ساختن فعالیت آنها به جواز رسمی دولتی، آنها را وادار به تمکین به اراده حاکمیت نماید، دلیل دوم با گذاشتن قیمت صدور جواز به ۵ میلیون افغانی، نه تنها به صورت عاجل رقمی در حدود ۵ میلیارد افغانی از صرافان بزرگ را از آنها بستاند بلکه با گسترش توزیع جواز، به ده ها میلیارد دیگر را نیز کمائی نماید.

۴- این خواست حاکمیت پوشالی به موازات نزدیک شدن تاریخ فرار "غنی احمدزی" و باندش با شدت و حدت بیشتر تعقیب شده، حاکمیت پوشالی می خواست به هر طرق ممکن قبل از فرار، آخرین پولهای که نزد قشر متمکن کشور وجود داشت همان را نیز از چنگ شان در آورده، زیر عنوان تضمین در کنار صد ها و هزاران میلیون دالر و افغانی سرقت کرده، آنها را نیز باخود ببرد. امری که با مخالفت و ایستادگی "اتحادیه صرافان و خدمات پولی" مواجه شده علی رغم ضعف تعدادی از رهبران آنها حاکمیت نتوانست آنها را به زانو در آورد..

۵- اینک که طالب زمام امور را در دست دارد از یک سو اشتهای سیری ناپذیری "شکم ملا پناه برخدا" بر کلیت نظام ملاسالار فشار وارد می نماید و از جانب دیگر دست شان تا حدی از خوان یغمای پولهای کمکی جهان، کوتاه شده است، خلاف تبلیغات همیشگی که حاکمیت پوشالی گذشته را در تمام ابعاد "کفری" و تقلید از آن را دمسازی با کفر و الحاد معرفی می دارند، سیاست بانکی و لوایحی را که حاکمیت پوشالی برای غارت مردم ما رویدست گرفته بود اعتبار قرآنی بخشیده با زور سر نیزه می خواهند صرافان را وادار سازند تا زیر نام دریافت جواز، میلیارد ها افغانی را از جیب و دسترخوان خود، برداشته به کیسه سوراخ نظام ملاسالار سرازیر نمایند.

۶- طالب از این حرکت تأمین دو خواست را همزمان در نظر دارد: هرگاه صرافان در کل حاضر گردند به این زورگیری طالب تمکین نمایند، قادر خواهند شد به ده ها میلیارد افغانی از آن بابت به دست بیاورند، هرگاه صرافان حاضر به تمکین نگردند با زور سرنیزه کسب و کار آنها را تعطیل نموده، با سوء استفاده از ناگزیری های مردم در انتقال پول به خصوص در شرایط کنونی که بیکاری و گرسنگی در کشور بیداد می کند و به ده ها هزار خانواده وابسته به کمک های خانوادگی از بیرون می باشند، وادار ساختن آنها به انجام مبادله از طریق بانک مرکزی همان تخم طلا نیست که طالب ماکیان آن را از امپریالیسم دریافت داشته است. یعنی حاکمیت.

هموطنان گرامی!

بادر نظر داشت این که دشمنی و خصومت طالب با مردم افغانستان حد و حصری ندارد و تمام تلاش طالب این است تا شرایط را بر مردمان این کشور سخت تر و دشوار تر بسازد تا مردم سقف توقعات شان را به پیدا کردن یک لقمه نان خیرات پائین بیاورند، باید تأکید بورزیم که این وضعیت و دشمنی تا طالب سقوط نکند ادامه خواهد یافت. بر ماست تا از هر موقعیتی به نفع خیزش های آگاهانه مردم سود جسته، طالب و طالبیزم را در میدان نبرد به زباله دان تاریخ بفرستیم.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!